

Arrest

nr. 86 875 van 4 september 2012

in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengalese nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Peter J.P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 november 2011 het Rijk binnen en diende op 23 november 2011 een asielaanvraag in. Op 26 april 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaring bent u een Bengaal afkomstig uit Assikate te Hossainpur in Bangladesh. U woonde daar samen met uw ouders, uw broers en uw zussen. In 2003, nadat u uw secundaire opleiding had afgewerkt, werd u lid van BNP (Bangladesh Nationalist Party). In 2004 werd u de voorzitter van Chatra Dal, de studentenvleugel van BNP, in uw wijk. In maart 2007 verliet u Bangladesh. U trok naar Griekenland omdat de BNP-regering ten einde liep en omdat u voor uw veiligheid vreesde. In juni of juli 2009 keerde u op eigen initiatief terug naar Bangladesh. U had geen echte reden om terug te keren. Na uw terugkeer ging u verder met uw werkzaamheden voor BNP. U probeerde mensen te

overtuigen om zich aan te sluiten bij BNP, u gaf uitleg over BNP en u organiseerde activiteiten en dergelijke. In de periode die volgde kreeg u problemen met Awami League. Awami League startte twee valse rechtzaken op tegen u om u politiek uit te schakelen. In juni 2010 was er een gevecht bij Korolia Road tijdens een grote manifestatie. Er werd een auto vernietigd tijdens het tumult. Er werd een klacht tegen u en zeven anderen ingediend voor vandalisme. U had niets te maken met de feiten, u was gewoon aanwezig op de manifestatie. Twee maanden later werd er een rechtzaak tegen u opgestart. U werd niet gearresteerd omdat u via uw advocaat borg kreeg. U ondertekende enkele documenten en u daarna moest u zich maandelijks melden in de rechtbank. In mei 2011 was er een moord op 200 meter van het politiekantoor van Korolia Road. De politie vond een lichaam in een vijver. U werd samen met drie andere personen verdacht van de moord. U had niets te maken met die moord. Op 20 mei 2011 werd er een rechtzaak tegen u opgestart. Nadat u dit nieuws vernam verbleef u uit angst in een ander dorp in de buurt van uw thuis. U keerde in die periode wel nog regelmatig naar huis. In juli of augustus 2011 verliet u Assikate definitief. U besloot om onder te duiken uit angst om gearresteerd te worden. U verbleef twee maanden in Dhaka Dohar bij verre familie. Daarna trok u naar een neef in Sonarghat te Sylhet. Daar verbleef u een dikke maand. Op 7 oktober 2011 trok u naar Chittagong en op 10 oktober 2011 ging u 's nachts aan boord van een schip. U verbleef in een kamer in het benedendek. Na twintig of vijfentwintig dagen moest u van kamer veranderen. U weet niet of u van boot veranderd bent. Op 22 november 2011 kwam u aan in België en op 23 november 2011 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten neer: nationaliteitsakte, brief van BNP, kopie van geboorteakte, kopie van brief advocaat en juridische documenten met betrekking tot de valse rechtzaken die tegen u werden ingediend.

B. Motivering

Het CGVS (Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen) hecht geen geloof aan uw verklaring dat u Bangladesh diende te verlaten omwille van twee valse rechtzaken en bedreigingen van Awami League. U slaagt er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat er twee valse rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh. De juridische documenten die u neerlegt om te bewijzen dat er rechtzaken tegen u lopen in Bangladesh (groen map, punt 6) bevatten enkele onregelmatigheden en vormelijke onjuistheden, waaruit kan besloten worden dat deze documenten vals zijn (blauwe map, punt 1). Zo ontbreekt er op deze gecertificeerde kopie onder andere: de vier data met handtekening op de eerste pagina, de stempel en handtekeningen met betrekking tot de betaalde tarieven, de stempel op de laatste pagina die verwijst naar de wet van 1872 en de drie stempels en handtekeningen van de typist, de vergelijker en de attesteerder. Het ontbreken van deze essentiële elementen in de juridische documenten die u voorlegt ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de valse rechtzaken die volgens uw verklaringen tegen u lopen in Bangladesh. Bovendien staat Bangladesh bekend voor de uitgebreide beschikbaarheid van vervalste documenten (blauwe map, punt 2). Uw kennis over de inhoud van de documenten verandert, bijgevolg, niets aan de geloofwaardigheid van uw relaas. Feitelijke kennis moet gepaard gaan met, indien mogelijk, het voorleggen van authentieke en geloofwaardige documenten. Dit is hier niet het geval. Het is niet geloofwaardig dat een rechtbank in Bangladesh juridische documenten uitgeeft met dergelijke vormelijke onregelmatigheden. Inhoudelijke en vormelijke onregelmatigheden kunnen door de verdediging gebruikt worden om in beroep te gaan en de rechtzaak op de lange baan te schuiven (blauwe map, punt 3). Daarom is het van cruciaal belang dat zowel inhoud als vorm van de gecertificeerde kopie geen onregelmatigheden bevat. U legt ook een brief van uw advocaat voor om aan te tonen dat er valse zaken tegen u lopen in Bangladesh (groene map, punt 4). Tijdens het gehoor verklaart u dat er twee zaken tegen u lopen: één werd opgestart in juni 2010 en één werd opgestart in mei 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Die data zijn ook terug te vinden in de brief van uw advocaat. U verklaart dat u omwille van die twee valse zaken Bangladesh verliet op 10 oktober 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p. 10). Het is merkwaardig dat uw advocaat in zijn brief verklaart dat deze twee rechtzaken tegen u werden ingediend **nadat** u Bangladesh verliet. Volgens uw verklaring nam u uw advocaat aan meteen nadat u te weten kwam dat de eerste zaak tegen u werd opgestart in 2010 en hielp deze advocaat u met uw borgtocht (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Indien uw advocaat u nog hielp toen u nog in Bangladesh was, is het merkwaardig dat hij nu verklaart dat de zaken pas werden opgestart na uw vertrek uit Bangladesh. Dit is tegenstrijdig en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas. De valse juridische documenten en tegenstrijdige verklaringen met uw advocaat halen de geloofwaardigheid van heel uw relaas met betrekking tot de valse rechtzaken onderuit.

U slaagt er niet in het CGVS ervan te overtuigen dat u een actief lid was van BNP. Volgens uw verklaring was u voorzitter in uw wijk (zie gehoorverslag CGVS, p. 4) en overtuigde u mensen om zich aan te sluiten bij BNP door uitleg te geven over de partij. Het is, bijgevolg, merkwaardig dat, wanneer u gevraagd wordt waar BNP voor staat, u er niet in slaagt om het correcte antwoord te geven. U verklaart dat het Bangladesh 'National' Party is, terwijl het eigenlijk 'Nationlist' is (zie gehoorverslag

CGVS, p. 4). Dit lijkt op het eerste zicht een kleine nuance, maar het is uiterst merkwaardig dat iemand die op lokaal niveau voorzitter was en propaganda leverde voor zijn partij niet in staat is om de juiste benaming van zijn partij te geven, terwijl de naam van de partij expliciet vermeld staat op het document dat u voorlegt dat uw lidmaatschap moet bewijzen (groene map, punt 2). U slaagt er bovendien niet in om een concrete ervaring of anekdote te vertellen over uw lidmaatschap bij BNP, die los staat van de problemen die u had omwille van uw politieke profiel (zie gehoorverslag CGVS, p. 4-5). Eerst komt u niet verder dan te verklaren dat jullie doel democratie en nationalisme was en daarna begint u over een conflict tussen BNP en Awami League in 2004 of 2005. Wanneer de vraag nog één keer expliciet herhaald wordt, antwoordt u dat u twee jaar in Griekenland verbleef en dat uw carrière slechts vijf jaar duurde. Bijgevolg kan u geen verhaal of anekdote vertellen. Het is weinig geloofwaardig dat iemand die zo lang actief was voor een politieke partij geen enkele anekdote kan vertellen uit die periode. U slaagt er ook niet in om concrete politieke standpunten van BNP te geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Eerst verklaart u opnieuw dat BNP voor democratie en nationalisme staat. Wanneer u vraagt om wat concretere politieke standpunten te geven, antwoordt u dat er meer problemen, machtsmisbruiken en gewelddadigheden zijn als Awami League aan de macht is. Wanneer de vraag herhaald wordt, legt u opnieuw de nadruk op democratie en nationalisme, maar u geeft geen enkel concreet programmapunt of een diepere uitleg over die twee vage abstracte begrippen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Ook dit is merkwaardig voor iemand die andere mensen probeerde te overtuigen om zich aan te sluiten bij BNP. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw politieke profiel.

Uw relaas bevat enkele merkwaardige elementen. In het begin van het gehoor herhaalt u structureel en consistent dat u uw dorp en uw land verliet in 2010 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verklaart ook dat u in 2010 naar Chittagong trok en de moord waarop de tweede zaak gebaseerd is in 2010 gebeurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Pas wanneer u ermee geconfronteerd wordt dat dit chronologisch niet klopt, verandert u alles naar 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U verklaart dat u een fout maakte, maar het is opvallend dat u zich zo vaak gedurende het eerste deel van het gehoor vergistte. Het is ook merkwaardig dat u, wanneer u hebt over uw reisroute, verklaart dat u niet weet of u onderweg van boot veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Het is weinig geloofwaardig dat iemand die met de boot naar Europa reisde niet weet of hij onderweg van boot veranderde. Het is begrijpelijk dat u niet elk detail 2 van uw reisweg kan onthouden, maar het feit dat u hierover niet zeker bent ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg.

U legt geen identiteitsdocument neer met foto. U legt wel een nationaliteitsakte en een geboorteakte neer om uw identiteit te staven (groene map, punt 1 en 3). Beide documenten werden uitgegeven door de lokale overheid op union niveau in 2012. In het begin van het gehoor werd u gevraagd welke partij aan de macht was op lokaal niveau in uw dorp (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). Hierop antwoordde u Awami League. Ook later in het gehoor verklaart u dat de lokale chairman van Awami League is (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Het is merkwaardig dat de lokale overheid, die in handen is van Awami League, zomaar identiteitsdocumenten op uw naam aflevert, terwijl u voorvluchtig bent in twee valse rechtzaken die door diezelfde Awami League werden ingediend om u politiek uit te schakelen (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Dit is zeker merkwaardig wat betreft de nationaliteitsakte, die letterlijk stelt dat u nooit betrokken was in feiten die de openbare orde storen. Het is niet geloofwaardig dat een lokale overheid in handen van uw politieke rivalen een dergelijk document afleveren aan iemand die ze zelf beschuldigd hebben van moord. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, verklaart u dat u het daarvoor niet had over de chairman van de union en dat de chairman van de union van BNP is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Dit argument houdt geen steek gezien het in het begin van het gehoor expliciet gevraagd werd. Dit alles ondermijnt de geloofwaardigheid van uw relaas.

U hebt het CGVS op geen enkele manier te weten overtuigen van uw bewering dat u wordt gezocht in Bangladesh. Bijgevolg kan dan ook niet besloten worden dat u op dit ogenblik bij een eventuele terugkeer naar Bangladesh het risico loopt op vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin kan worden gesteld dat er in uw geval een reëel risico op ernstig schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou bestaan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert als middelen de schending aan van de artikelen 48/4 en 62 van de vreemdelingenwet en een schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

2.3. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Voorts verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. Verzoeker meent dat de CGVS zijn identiteit niet betwist. Hij stelt een aannemelijke verklaring te hebben gegeven inzake de aflevering van de nationaliteitsakte en verwijst naar het gehoorverslag CGVS blz. 11. Verzoeker legt een originele nationaliteitsakte en een kopie van een geboorteakte voor, beiden zonder foto, noch voorzien van een officiële vertaling.

3.2.1. Voor zover verzoeker documenten neerlegt dient hij dit te doen conform artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, met name dat stukken die in een andere taal dan deze van de rechtspleging zijn opgesteld, voorzien moeten worden van een eensluidende vertaling op straffe van het niet in overweging nemen van deze stukken. Het is dus aan verzoeker om te voorzien in een vertaling, wat hij heeft nagelaten te doen, zodat de Raad niet kan verifiëren of de in de documenten vervatte gegevens wel degelijk betrekking hebben op verzoeker, zeker gezien deze evenmin vergezeld zijn van een foto. De Raad hecht daarenboven geen geloof aan fotokopieën aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Verzoeker kan dus allerminst beweren dat zijn identiteit niet betwist wordt.

3.3. Verzoeker dient aldus niet louter documenten neer te leggen, maar hij moet tevens aannemelijk maken dat deze waarachtig en betrouwbaar zijn. Documenten zijn daarbij slechts een element in de

beraadslaging en dienen ondersteund te worden door geloofwaardige verklaringen. Dienaangaande verklaarde verzoeker initieel op de vraag *"wie was aan de macht in uw union of uw municipality? Welke politieke partij levert de union chairman?"* "Awami League", waarbij het, zoals de commissaris-generaal terecht vaststelde, niet geloofwaardig is dat de lokale overheid, die in handen is van *Awami League*, zomaar identiteitsdocumenten op verzoekers naam aflevert, terwijl hij voorvluchtig zou zijn in twee valse rechtszaken die door dezelfde *Awami League* werden ingediend. Evenmin is het geloofwaardig dat een lokale overheid in handen van verzoekers politieke rivalen, aan verzoeker die ze zelf beschuldigden van moord, een document zouden afleveren met de vermelding dat verzoeker nooit betrokken is geweest bij feiten die de openbare orde verstoren. Dat verzoeker achteraf zijn antwoord probeert te wijzigen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te maken, doet afbreuk aan zijn algehele waarachtigheid en vermag geenszins de vastgestelde ongeloofwaardigheden inzake de documenten te authenticeren.

3.4. De Raad stelt voorts vast dat verzoeker de naam van de partij waarvoor de afkorting BNP staat, niet correct kan weergeven, de specifieke partijstandpunten geenszins genoegzaam kan toelichten en geen concrete anekdotes kan geven over de periode toen hij bij de BNP (gehoor p. 4-5) actief was. In deze kan van een partijvoorzitter van een lokale afdeling (ward), wiens taak het was uitleg te geven over de BNP en hun activiteiten, en mensen proberen te overtuigen (gehoor p. 4), minstens verwacht worden dat hij zijn partij en hun ideologie en partijstandpunten gedegen kan benoemen en toelichten, interesse vertoont in alle kwesties die de partij en het partijbelang kunnen treffen en een aantal concrete bijzondere gebeurtenissen of herinneringen kan geven, *quod non*.

Waar verzoeker meent dat, daar waar hij beweerdelijk een foute benaming aan de BNP heeft gegeven, dit te wijten is aan een verkeerde vertaling, blijkt dit niet uit het gehoorverslag (gehoor p. 4), noch doet dit afbreuk aan de overige ernstige onwetendheden en tekortkomingen. Evenmin kan, zoals in het verzoekschrift wordt beweerd, uit het gehoorverslag blijken dat verzoeker wel memorabele gebeurtenissen wist te vertellen maar niet wist wat "anekdotes" waren, zeker gezien de dossierbehandelaar de vraag nadien nog eens herformuleerde en vroeg *"Maar kan u mij een verhaal vertellen over iets dat u meegemaakt hebt als lid van BNP? U was bijna 10 jaar lid? U moet toch iets concreets kunnen vertellen?"*, waarop verzoeker enkel stelt *"In 2004 of 2005 was er een vergadering. En op dezelfde moment was er een ontmoeting tussen BNP en Awami League"*, wat bezwaarlijk kan getuigen van een persoonlijke, concrete en langdurige beleving van verzoekers politieke leefwereld. Verzoeker is dan ook niet ernstig waar hij de CGVS beschuldigt van vooringenomenheid en wijst op een West-Europese benadering van een professioneel politicus. Daargelaten dat niet wordt toegelicht waarin een Westers politiek activist zou verschillen van een Bengaals politiek activist, kan enkel verzoekers verregaande onwetendheid blijken en dat hij evenmin concrete belevenissen wist te evoceren. Aldus is verzoekers zijn beweerde politiek profiel allerminst geloofwaardig, laat staan zijn voorzitterschap van een lokale ward. Aangezien verzoekers politieke profiel ongeloofwaardig is, kan evenmin geloof worden gehecht aan de daaruit afgeleide vervolging.

3.5. Aangaande de juridische documenten, merkt verzoeker op dat twijfel geen draagkrachtig motief is. De onregelmatigheden in de proceduristukken bevestigen juist het feit dat de rechtszaken valselijk door de *Awami League* tegen hem zijn opgezet. Verzoeker verwijst naar de informatie terug te vinden in het administratieve dossier en naar andere documenten, zonder deze andere documenten echter bij te voegen, waarin wordt gesteld dat Bangladesh tot de meest corrupte landen ter wereld behoort. Deze informatie ondersteunt verzoekers verhaal. De regel dat feitelijke kennis moet gepaard gaan met, indien mogelijk, het voorleggen van authentieke en geloofwaardige documenten is dan ook geen absolute bewijsregel zeker verwerende partij zelf aangeeft dat dit niet altijd mogelijk is. Zij hanteert immers de woorden "indien mogelijk", wat de juistheid van de verklaringen van verzoekende partij niet uitsluit.

3.5.1. In deze gaat verzoeker er ten onrechte van uit dat aan de voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden ontzegd indien de valsheid ervan wordt aangetoond. De Raad kan immers de aangebrachte stukken bewijswaarde weigeren wanneer deze naar zijn oordeel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit bieden. Dit klemmt *in casu* te meer nu blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat (ver)vals(t)e documenten in Bangladesh dermate veelvuldig voorkomen, dat zowel het economisch als het sociaal leven er door wordt aangetast. Verzoeker is daarbij zelf verantwoordelijk voor de deugdelijkheid van de neergelegde stukken. Zijn bewering dat hij de geldigheid van de documenten niet onmiddellijk kan verifiëren, is overigens strijdig met zijn beweerde contact met een lokale partijfunctionaris, de steun en tussenkomst van zijn leiders (gehoor p. 9) en hij zodoende partijpolitieke bescherming geniet.

Voorts kan verzoeker bezwaarlijk menen dat de vaststelling dat hij valse documenten neerlegt bewijst dat een valse aanklacht werd ingediend. Er kan dan ook slechts worden vastgesteld dat uit de stukken niet kan blijken dat verzoeker een gerechtelijke vervolging vreest. Immers is niet aannemelijk dat de Bengaalse rechter niet tot de vaststelling komt dat de stukken die voorliggen vervalst zijn. Verzoeker

toont dan ook niet aan dat zijn voorgehouden gerechtelijke vervolging objectief gegrond is te meer nu zijn verklaringen onvoldoende zijn om de achterliggende redenen van inbeschuldigingstellingen aan te tonen. Aldus maakt hij niet aannemelijk dat de klachten – voor zover deze waarachtig zijn, *quod non* – ongerechtvaardigd zouden zijn en bovendien belet niets hem ervan deze aan te vechten voor de nationale Bengaalse rechter, desnoods in beroep. Verzoekers bewering dat het inroepen van nationale bescherming geen enkele garantie op bescherming biedt, wordt evenmin *in casu* aannemelijk gemaakt; derhalve is dit een bouté ongefundeerde bewering. Het volstaat niet te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst en rapporten dienaangaande om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146). Daargelaten dat verzoeker zijn tweede zaak en zijn vlucht initieel in 2010 plaatste, gaat verzoeker er in deze eveneens aan voorbij dat zijn politiek profiel allerminst geloofwaardig is, zodat evenmin is aangetoond dat zijn voorgehouden vervolging – in zover al waarachtig, *quod non* – politiek geïnspireerd is en derhalve evenmin voldoet aan de criteria van het Vluchtelingenverdrag.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Verzoeker meent dat de CGVS geen enkele overweging maakt om de subsidiaire bescherming af te wijzen. De Raad stelt vast dat verzoekers bewering berust op een onzorgvuldige lezing van de bestreden beslissing. Immers blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de weigering van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a en b is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien wijst de Raad erop dat het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, echter niet betekent dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

4.1. Verzoeker meent onterecht dat dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas geen pertinent criterium is voor de beoordeling van het reële risico op ernstige schade. Verzoeker gaat er in deze aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b, net als bij de vluchtelingenstatus, de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is de geloofwaardigheid van het relaas, zoals voor iedere vorm van internationale bescherming, eveneens vereist met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet langer steunen op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier september tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK